

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเชิงปฏิบัติการ (operations study) โดยอิงกรอบแนวคิดการใช้และการเผยแพร่แนวปฏิบัติทางคลินิกของสภาวิชาชีพด้านการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติ ประเทศออสเตรเลีย (National Health and Medical Research Council, 1999) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย งานวิจัยวิทยุวิทยา โรงพยาบาลแพร์

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ประกอบด้วย ผู้ป่วยกลุ่มตัวอย่างก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำของผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย ระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนกรกฎาคม 2554 จำนวน 337 ราย และกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำของผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึงเดือนตุลาคม 2554 จำนวน 370 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ประกอบด้วย

1. เครื่องมือดำเนินการศึกษา ประกอบด้วย แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย ที่พัฒนาโดย สมจิตต์ ซาโชติ (2550) และเครื่องวัดอุณหภูมิ และเครื่องวัดอุณหภูมิห้อง

2. เครื่องมือรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบรวบรวมผลลัพธ์ ประกอบด้วย 2 ส่วนคือ ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลผลลัพธ์

การศึกษานี้ ผู้ศึกษาเป็นผู้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม โดยรวบรวมข้อมูลผลลัพธ์ในกลุ่มตัวอย่างก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย งานวิจัยวิทยุวิทยา โรงพยาบาลแพร์ เป็นเวลา 3 เดือน จำนวน 337 ราย จากแบบบันทึกวิทยุวิทยาและรวบรวมข้อมูลผลลัพธ์ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่

ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย เป็นเวลา 3 เดือน จำนวน 370 ราย รวบรวมข้อมูลผลลัพธ์และนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

ผลการศึกษา พบว่า

อุบัติการณ์การเกิดภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในกลุ่มตัวอย่างที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกลดลงเมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนมีการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกในทุกระยะของการผ่าตัด ดังนี้ ระยะผ่าตัดลดลงจากร้อยละ 79.82 เป็นร้อยละ 12.43 และระยะหลังผ่าตัดลดลงจากร้อยละ 73.89 เป็นร้อยละ 14.32 ส่วนระดับความรุนแรงของภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำอยู่ในระดับ 1 สำหรับการเกิดภาวะหนาวสั่นในระยะหลังผ่าตัด มีอุบัติการณ์ลดลงจากร้อยละ 2.08 เป็นร้อยละ 0.27

ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

1. ควรมีการติดตามศึกษาหลักฐานเชิงประจักษ์ใหม่ เพิ่มเติมอยู่เสมอ เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงแนวปฏิบัติทางคลินิก ให้มีความทันสมัยและมีความเหมาะสมกับหน่วยงานและผู้ป่วย
2. นำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย เข้าสู่กิจกรรมการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง มีการให้ความรู้แก่บุคลากรและการสร้างบรรยากาศของการทำงาน โดยการใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ ทำให้เกิดความร่วมมือในการทำงานสามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ดี
3. มีการสรุปผลการศึกษานำเสนอต่อผู้บริหารเพื่อนำไปสู่การกำหนดนโยบายการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย ใช้ต่อเนื่องในการพัฒนาคุณภาพต่อไป
4. ควรมีการนำหลักฐานเชิงประจักษ์ ไปใช้ในการจัดการวางระบบในหน่วยงาน สำหรับการพัฒนาคุณภาพงานอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ศึกษาผลลัพธ์ต่อเนืองระยะยาว ภายหลังจากใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกสำหรับการป้องกันภาวะอุณหภูมิร่างกายต่ำในผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่ได้รับการผ่าตัดใหญ่และการระงับความรู้สึกทั่วร่างกาย เพื่อยืนยันผลของการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิก
2. ควรศึกษาติดตามผลลัพธ์ของระดับความรุนแรงของภาวะหนาวสั่นต่อไป

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved